

Patriarhul României a îndemnat să devenim „mâinile iubirii milostive a lui Dumnezeu”

Îndemnul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel din duminica a 25-a după Rusalii ([Pilda Samarineanului Milostiv](#)) face referire la iubirea darnică și milostivă exemplificată de Mântuitorul Hristos prin lucrarea Sa Evanghelică.

„Fiecare om poate deveni mâinile iubirii milostive a lui Dumnezeu prin care lucrează în lume ca să ridice și să vindece pe cei răniți trupește și sufletește”, spus Preafericirea Sa duminică, în omilia rostită la Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” din cadrul Reședinței Patriarhale.

„Fiecare om poate deveni chipul samarineanului milostiv, chipul milostivirii Mântuitorului Iisus Hristos, întrucât prin fiecare om Hristos Domnul poate arăta iubirea sa milostivă și darnică în lume când inima fiecărui om devine milostivă și darnică față de orice om aflat în dificultate”.

Dacă lucrăm cu bucurie și iubire pentru mântuirea altora, a menționat Patriarhul Daniel, lucrăm și pentru propria noastră mântuire.

În acest sens, Preafericirea Sa a spus că „harul iubirii milostive a lui Hristos unește pe aproapele care ajută cu aproapele care este ajutat.”

Morala pildei Samarineanului milostiv este în strânsă legătură cu Postul Nașterii Domnului, care va începe în 15 noiembrie, a semnalat Patriarhul României.

„Parabola ne ajută să ne pregătim pentru această perioadă a postului, să înțelegem semnificația postului unit cu rugăciunea și cu milostenia ca urcuș interior al sufletului în comuniunea sfinților, împlinitori ai voii lui Dumnezeu”.

Lucrând stăruitor pentru ajutorarea aproapelui „ne pregătim să primim în peștera sufletului nostru pe Hristos Domnul care se naște duhovnicește în viața fiecărui creștin, potrivit credinței și iubirii lui față de Dumnezeu și față de oameni”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh.

Înstrăinarea de aproapele

Deoarece Evanghelia Duminicală scoate în evidență un aspect actual al relațiilor interumane, Părintele Patriarh Daniel a vorbit despre degradarea raportului dintre persoane.

„Mulți oameni care erau prieteni apropiați unii cu alții s-au înstrăinat cu timpul unii de alții și au devenit indiferenți sau chiar ostili”.

Chiar și în cadrul familiilor se întâmplă astfel de situații îngrijorătoare, a atras atenția Preafericirea Sa.

„Mulți părinți nu mai sunt aproapele pentru copii lor pe care i-au abandonat, cum după nici mulți copii nu mai sunt aproapele pentru părinții lor pe care i-au părăsit și nu-i mai ajută”.

Pentru a lămuri acest aspect existent în societatea noastră, Patriarhul României a explicat că definirea corectă a aproapelui „nu este de ordin spațial ci de ordin spiritual întrucât ea privește calitatea relațiilor umane”.

Coborârea – Degradarea omenirii

Părintele Patriarh Daniel a explicat semnificațiile etapelor prin care trece rănitul din Evanghelie pentru a înțelege parcursul omenirii de-a lungul istoriei, cât și implicarea Bisericii în reabilitarea persoanei, zidită după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Pilda Samarineanului Milostiv reprezintă o tâlcuire a tainei mântuirii lumii prin Iisus Hristos, dar și un model pentru viața Bisericii și a fiecărui creștin în parte.

Coborârea de la Ierusalim la Ierihon, reprezintă degradarea omenirii prin înstrăinarea de Dumnezeu, a spus Preafericirea Sa.

„Omul care cobora de la Ierusalim spre Ierihon și a căzut între tâlhari, fiind dezbrăcat, rănit și lăsat aproape mort, reprezintă neamul omenesc care din pricina păcatelor a căzut în multe patimi, adevărați tâlhari răpitori, ucigași de suflet”.

Vindecarea rănilor celui căzut între tâlhari, prin ungere cu untdelemn și turnare de vin pe ele, înseamnă vindecarea oamenilor de boala păcatului prin Botez și împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos.

Ridicarea prin Samarineanul milostiv

Pentru a fi ridicat din această stare omul trebuia să fie ajutat pe calea vieții, adică în cursul istoriei mântuirii, de preoții și leviții Vechiului Testament.

Aceștia au decăzut cu timpul, ajungând să fie doar învățători formalisti și ritualiști ai Legii Vechi, incapabili să unească adevărul credinței cu iubirea milostivă pentru a oferi omului căzut în boala păcatului harul mântuitor, a explicat Părintele Patriarh Daniel

Samarineanului milostiv, aparent un simplu călător, era considerat de iudei ca fiind un străin, pentru că toți samarinenii erau înstrăinați de credința iudaică din cauza unor influențe străine.

Ceea ce distinge în mod evident pe samarineanul acesta călător de preotul și levitul legii vechi este milostivirea sau bunătatea sufletului său.

Această faptă bună a samarineanului care simbolic este Însuși Mântuitorul, a menționat Patriarhul României, înseamnă ridicarea naturii umane căzută în păcat și rănită de patimi.

Cei doi dinari pe care samarineanul i-a oferit administratorului casei de oaspeți pentru îngrijirea celui rănit, reprezintă Vechiul Testament și Noul Testament care se oferă omenirii spre vindecare și mântuire de păcate.

Acești doi dinari pot simboliza și cele două porunci ale iubirii lui Dumnezeu și de aproapele prin care oamenii se vindecă de boala egoismului.

Opera filantropică a Bisericii

Din Evanghelia duminicală învățăm că această casă de oaspeți despre care se vorbește este Biserica.

Pilda Samarineanului Milostiv a inspirat toată lucrarea filantropică, caritativă a Bisericii de-a lungul veacurilor, a spus Patriarhul Daniel.

Îndemnul Domnului Hristos „Mergi și fă tu asemenea”, care este de fapt concluzia pildei, a fost urmat de Biserică încă de la începuturile sale. Așa se explică opera filantropică a Bisericii de-a lungul veacurilor.

În ultimii 30 de ani [Biserica Ortodoxă Română](#) a intensificat opera de caritate, a înființat cantine pentru săraci, cămine pentru copii și case pentru bătrâni, unități medicale pentru bolnavi, iar prezența preoților de caritate se face simțită în spitale, în armată, în penitenciare.

basilica.ro